

Proverbi 1

1 Παροιμία Σαλωμώντος υιού Δαυιδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ,
2 γυνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν νοῆσαι τε λόγους φρονῶσως
3 δέξασθαί τε στροφᾶς λόγων νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρίμα κατευθύνειν,
4 ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδί δὲ νέφ' αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν·
5 τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοῶν κυβέρνησιν κτῶσεται
6 νοῶσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥῶσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.
7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτῶν· εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθῶσως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενῶσυσιν.
8 ἄκουε, υἴε, παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόστη θεσιμὸς μητρός σου·
9 στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ καὶ κλιὸν χρύσειον περὶ σῶ τραχῶλω.
10 υἴε, μὴ σε πλανῶσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῆς, ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες
11 Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,
12 καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὡσπερ ἄδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνῆμην ἐκ γῆς·
13 τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῆ καταλαβώμεθα, πλῶσμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων·
14 τὸν δὲ σὸν κληρὸν βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίπιον ἐν γενεθῶ ἡμῖν.
15 μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῶ μετ' αὐτῶν, ἐκκλινὸν δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν·
16 οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἐκχέαι αἷμα·
17 οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα περωτοῖς.
18 αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά, ἢ δὲ καταστροφή ἀνδρῶν παρανόμων κακῶν.
19 ἀνταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσιν πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.
20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατεΐαις παρρησίαν ἄγει,
21 ἐπ' ἄκρων δὲ τειχῶν κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει
22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυθῶσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν
23 καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους. ἰδοὺ προῶσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥήσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.
24 ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπηρετοῦσατε καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε,
25 ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἠπειθῶσατε,
26 τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχαροῦμαι δέ, ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος,
27 καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἀφνω θόρυβος, ἢ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι παρῆ, καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος.
28 ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητῶσυσίν με κακοὶ καὶ οὐχ εὐρῶσυσιν.
29 ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο
30 οὐδὲ ἠθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτῶριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.
31 τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθῶσονται·
32 ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθῶσονται, καὶ ἐξετασμός ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33 ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἤσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Proverbi 2

1 Υἴε, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψης παρὰ σεαυτῶ,
2 ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῶ υἱῶ σου.
3 ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέση καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνῶν σου, τὴν δὲ αἴσθησιν ζητῶσης μεγάλη τῇ φωνῇ,
4 καὶ ἐὰν ζητῶσης αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερυνῶσης αὐτῶν,
5 τότε συνῶσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὐρῶσεις.
6 ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις·
7 καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν
8 τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιομάτων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.
9 τότε συνῶσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθοῦ.
10 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἢ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλῇ εἶναι δόξη,
11 βουλή καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὅσια τηρῶσει σε,
12 ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.
13 ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους,
14 οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ,
15 ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν
16 τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης.
17 υἴε, μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή ἢ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθῶσκη θείαν ἐπιλελησμένη·
18 ἔθετο γὰρ παρὰ τῶ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῶ ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς·
19 πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
20 εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθᾶς, εὐροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους.
21 χρηστοὶ ἔσονται οἰκῶτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφῶσονται ἐν αὐτῇ, ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφῶσονται ἐν αὐτῇ·
22 ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσῶσονται ἀπ' αὐτῆς.

Proverbi 3

1 Υἴε, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥῶματά μου τηρεῖτω σὴ καρδία·
2 μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρῶνην προσθῶσυσίν σοι.
3 ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε, ἀφανισαὶ δὲ αὐτάς ἐπὶ σῶ τραχῶλω, καὶ εὐρῶσεις χάριν·
4 καὶ προνοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων.
5 ἴσθι πνοιθῶς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῶ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου·
6 ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτῶν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου, (ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη.)
7 μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῶ, φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
8 τότε ἴσθι ἔσται τῶ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.
9 τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῶ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης,

10 ἵνα πίμπληται τὰ ταμειᾶ σου πλησμονῆς σίτου, οἶνον δὲ αἰ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν.
11 Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·
12 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
13 μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδεν φρόνησιν·
14 κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.
15 τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶν πᾶσιν τοῖς ἐγγιζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν.
16 μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα·
16α τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.
17 αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ·
18 ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς.
19 ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν, ἠτοίμασεν δὲ οὐρανὸν ἐν φρονήσει·
20 ἐν αἰσθῆσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρῆσαν δρόσους.
21 Υἱέ, μὴ παραρρυῆς, τῆρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν,
22 ἵνα ζῆσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ἦ περὶ σῶ τραχῆλῳ.
22α δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις,
23 ἵνα πορεύῃ πεποιθὸς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.
24 ἐὰν γὰρ κάθη, ἀφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις·
25 καὶ οὐ φοβηθῆσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας·
26 ὁ γὰρ κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ σαλευθῆς.
27 μὴ ἀπόσχῃ εὐ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν·
28 μὴ εἴπῃς Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε καὶ αὖριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.
29 μὴ τεκτῶνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί.
30 μὴ φιλεχθρῆσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μὲν τὶ εἰς σὲ ἐργάσεται κακόν.
31 μὴ κτῆσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη μηδὲ ζηλώσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·
32 ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.
33 κατάρτα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.
34 κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσιν χάριν.
35 δόξαν σοφοὶ κληρονομοῦσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν ἀτιμίαν.

Proverbi 4

1 Ἀκούσατε, παῖδες, παιδείαν πατρὸς καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν·
2 δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.
3 υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπ' ἑκούσας καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός,
4 οἱ ἔλεγον καὶ ἐδιδασκόν με· Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν·
5 φύλασσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος

6 μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτῶν, καὶ ἀνθήξεται σου· ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε·
8 περιχαράκωσον αὐτῶν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτῶν, ἵνα σε περιλάβῃ,
9 ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίση σου.
10 Ἄκουε, υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθῆσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου·
11 ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δὲ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς.
12 ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθῆσεται σου τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιᾶσεις.
13 ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου.
14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων·
15 ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύωσιν, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον.
16 οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιῶσιν· ἀφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται·
17 οἶδε γὰρ σιτοῦνται σίτα ἀσεβείας, οἶνον δὲ παρανόμῳ μεθῶσκοντα.
18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσιν, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα·
19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδαςιν πῶς προσκόπτουσιν.
20 Υἱέ, ἐμῇ ῥῆσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλε σὸν οὖς,
21 ὅπως μὴ ἐκλίπῃς σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτάς ἐν σῇ καρδίᾳ·
22 ζωὴ γὰρ ἐστὶν τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτάς καὶ πάση σαρκὶ ἴασις,
23 πάση φυλακῇ τῆρι σὴν καρδίαν· ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς.
24 περιέλε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄψωσαι.
25 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευρέτω δίκαια.
26 ὀρθὰς τροχιάς ποίει σοῖς ποσὶν καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε.
27 μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀποστρέψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς·
27α γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός, διεστραμμένοι δὲ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν·
27β δὲ ὀρθὰς ποιῆσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Proverbi 5

1 Υἱέ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς,
2 ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθῶν· αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι.
3 μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς, ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,
4 ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρῆσαι καὶ ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας διστόμου.
5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἄδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται·
6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὐγνωστοί.
7 νῦν οὖν, υἱέ, ἀκούέ μου καὶ μὴ ἀκύρους ποιῆσῃς ἐμοὺς λόγους·
8 μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσης πρὸς θύρας οἴκων αὐτῆς,
9 ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεῖ μοσιν,

10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριον σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ
πόννοι εἰς οἶκους ἀλλοτριῶν εἰσέλθωσιν,
11 καὶ μεταμεληθῶσιν ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν
κατατριβῶσιν σάρκες σώματός σου,
12 καὶ ἐρεῖς Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους
ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου·
13 οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός
με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου·
14 παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῶ ἐν μέσῳ
ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.
15 πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων
πηγῆς.
16 μὴ ὑπερεκχεῖσθαι σοὶ τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς
δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθαι τὰ σὰ ὕδατα·
17 ἔστω σοὶ μόνω ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχέτω σοὶ·
18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοὶ ἴδια, καὶ
συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.
19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλεῖτω σοὶ,
ἡ δὲ ἴδια ἠγείσθαι σοὶ καὶ συνέστω σοὶ ἐν παντὶ καιρῶ
ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστός
ἔση.
20 μὴ πολὺς ἴσθαι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου
ἀγκάλαις τῆς μὴ ἴδιας·
21 ἐνάπιον γὰρ εἰσὶν τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ
ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει.
22 παρανομίαὶ ἄνδρα ἀγρεύουσιν, σειραῖς δὲ τῶν
ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται·
23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ πλῆθους τῆς
ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Proverbi 6

1 Υἱέ, ἐὰν ἐγγύσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις τὴν χεῖρα
ἐχθρῶ·
2 παγίς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη, καὶ ἀλίσκεται
χεῖλεσιν ἰδίου στόματος.
3 ποιεῖ, υἱέ, ἃ ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι, καὶ σφῶζου, ἥκει
γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον, ἴθι μὴ ἐκλυόμενος,
παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐνεγύσῃ·
4 μὴ δῶς ὑπνον σοῖς ὄμμασιν μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς
βλεφάροις,
5 ἵνα σφῆξῃ ὡς περὶ δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὡς περὶ ὄρνεον
ἐκ παγίδος.
6 ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ, καὶ ζῶσον ἰδὼν
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος·
7 ἐκεῖνός γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν
ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὄν
8 ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν πολλὴν τε ἐν τῷ ἄμῳ τῷ
ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
8α πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ὡς ἐργάτις
ἐστὶν τῷ τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται,
8β τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν
προσφέρονται, ποθεινὴ δὲ ἐστὶν πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος·
8ξ οὐδὲσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῶς, τὴν σοφίαν τιμῶσασα
προΰχθη.
9 ἕως τίνος, ὀκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὑπνου
ἐγερθῶσιν;
10 ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ
νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίξῃ χερσὶν στῆθι·
11 εἴτ' ἐμπαράγινεται σοὶ ὡς περὶ κακὸς ὁδοπόρος ἡ
πενία καὶ ἡ ἔνδεια ὡς περὶ ἀγαθὸς δρομεύς.
11α δὲ ἄοκνος ἦς, ἤξει ὡς περὶ πηγὴ ὁ ἀμητός σου, ἡ δὲ
ἔνδεια ὡς περὶ κακὸς δρομεύς ἀπαντομολῶσει.
12 Ἄνθρωπος ἀφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ
ἀγαθὰς·
13 ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῶ, σημαίνει δὲ ποδί,
διδάσκει δὲ ἐννεύμασιν δακτύλων,
14 διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακὰ ἐν παντὶ
καιρῶ· ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν πόλει.

15 διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ,
διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16 ὅτι χαίρει πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ κύριος, συντριβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς·
17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες
ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου
18 καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοῦς καὶ
πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν·
19 ἐκκαίει ψευδὴ μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις
ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν.
20 Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός σου καὶ μὴ ἀπώσῃ
θεσμούς μητρός σου·
21 ἀφᾶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῆ ψυχῇ διὰ παντός καὶ
ἐγκλοῖωσαι ἐπὶ σῶ τραχῶλω.
22 ἡνίκα ἂν περιπατῆς, ἐπάγου αὐτῶν, καὶ μετὰ σοῦ
ἔστω ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ
συλλαλήσῃ σοι·
23 ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, καὶ ὁδὸς ζωῆς
ἔλεγχος καὶ παιδεία
24 τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ
ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.
25 μὴ σε νικῶσιν κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῆς σοῖς
ὀφθαλμοῖς μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων·
26 τιμὴ γὰρ πόρνῃς ὄση καὶ ἐνός ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν
τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.
27 ἀποδῶσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ
κατακαύσει;
28 ἡ περιπατῶσει τις ἐπ' ἀνθρώκων πυρός, τοὺς δὲ πόδας
οὐ κατακαύσει;
29 οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρου, οὐκ
ἀθροῦσται οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς.
30 οὐ θαυμαστόν ἐάν ἀλώ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα
ἐμπλῶσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν·
31 ἐὰν δὲ ἀλώ, ἀποτεῖσει ἐπταπλάσια καὶ πάντα τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοῦν ῥύσεται ἑαυτόν.
32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῆ ψυχῇ
αὐτοῦ περιποιεῖται,
33 ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ
οὐκ ἐξαλειφῶσται εἰς τὸν αἰῶνα.
34 μεστός γὰρ ζῆλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
35 οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν οὐδὲ
μὴ διαλυθῆ πολλῶν δῶρων.

Proverbi 7

1 Υἱέ, φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς
κρύψον παρὰ σεαυτῷ·
1α τίμα τὸν κύριον, καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ
φοβοῦ ἄλλον.
2 φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς
λόγους ὡς περὶ κόρας ὀμμάτων·
3 περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ
τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.
4 εἶπον τὴν σοφίαν τὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν
γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ,
5 ἵνα σε τηρῶσιν ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
ἐὰν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλῃται.
6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας
παρακύπτουσα,
7 ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεὴ φρενῶν
8 παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων
αὐτῆς
9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἐσπερινῶ, ἡνίκα ἂν ἡσυχία
νυκτερινῆ ἦ καὶ γνοφώδης,
10 ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἡ
ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.
11 ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶν καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ
ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς·
12 χρόνον γὰρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν
πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ
προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ
14 Θυσία εἰρηνικὴ μοί ἐστιν, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς
εὐχάς μου·
15 ἔνεκα τούτου ἐξήλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα
τὸ σὸν πρόσωπον εὐρηκὰ σε·
16 κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ
ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου·
17 διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου
κινναμώμῳ·
18 ἔλθε καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ
ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·
19 οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ
ὁδὸν μακρὰν
20 ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν
πολλῶν ἐπανάξει εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.
21 ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτὸν πολλῇ ὀμιλίᾳ βρόχοις τε τοῖς
ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.
22 ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπρωθεῖς, ὥσπερ δὲ βοῦς
ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμούς
23 ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὸς εἰς τὸ ἦπαρ,
σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ
ψυχῆς τρέχει.
24 νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασιν
στόματός μου·
25 μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου·
26 πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκεν, καὶ
ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὗς πεφόνευκεν·
27 ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια
τοῦ θανάτου.

Proverbi 8

1 Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ·
2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀνά μέσον δὲ τῶν
τρίβων ἕστηκεν·
3 παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ
εἰσόδοις ὑμνεῖται
4 Ὑμᾶς, ὦ ἄνθρωποι, παρακαλῶ καὶ προῖεμαι ἐμὴν
φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων·
5 νοῦσατε, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι,
ἔνθεσθε καρδίαν.
6 εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ
χειλέων ὀρθά·
7 ὅτι ἀλθέϊαν μελετᾷσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ.
8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου,
οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες·
9 πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὀρθά τοῖς
εὐρίσκουσι γνῶσιν.
10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν ὑπὲρ
χρυσίου δεδοκιμασμένον, ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἴσθησιν
χρυσίου καθαροῦ·
11 κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον
οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν.
12 ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκῶνωσα βουλῶν, καὶ γνῶσιν καὶ
ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.
13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ
ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ
διεστραμμένους ὁδοὺς κακῶν.
14 ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ
ἰσχὺς·
15 δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ οἱ δυνάσταί
γράφουσιν δικαιοσύνην·
16 δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοί δι'
ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.
17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες
εὐρῶσουσιν.
18 πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτήσις πολλῶν
καὶ δικαιοσύνη·

19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων
τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.
20 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνά μέσον
τρίβων δικαίωματος ἀναστρέφομαι,
21 ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν καὶ τοὺς
θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.
21α ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα,
μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμήσει.
22 κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ,
23 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἔθεμελίωσέν με ἐν ἀρχῇ,
24 πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους
ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
25 πρὸ τοῦ ὄρη ἐδραστήναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν
γεννᾶ με.
26 κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ ἄοικτους καὶ ἄκρα
οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν.
27 ἠνίκα ἠτοίμαζεν τὸν οὐρανόν, συμπαρῆμην αὐτῷ, καὶ
ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων.
28 ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς
ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν
29 καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
30 ἡμῖν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα, ἐγὼ ἡμῖν ἢ προσέχαιρεν.
καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομαι ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ
καιρῷ,
31 ὅτε εὐφραίνεται τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ
ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.
32 νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου.
34 μακάριος ἀνὴρ, ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος,
ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις
καθ' ἡμέραν τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων·
35 αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται
θέλησις παρὰ κυρίου.
36 οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς ἑαυτῶν
ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν θάνατον.

Proverbi 9

1 Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπῆρξεν
στύλους ἐπτά·
2 ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν
ἑαυτῆς οἶνον καὶ ἠτοίμασεν τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν·
3 ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ
ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα
4 Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι
φρενῶν εἶπεν
5 Ἐλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον, ὃν
ἐκέρασα ὑμῖν·
6 ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζῶσεσθε, καὶ ζητήσατε
φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει
σύνεσιν.
7 Ὁ παιδεύων κακοὺς λῆμψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων
δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμᾷσεται ἑαυτόν.
8 μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισῶσιν σε· ἔλεγε σοφόν,
καὶ ἀγαπήσει σε.
9 δίδου σοφῷ ἀφορμῶν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε
δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.
10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων
σύνεσις·
10α γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
11 τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὸν ζῶσεις χρόνον, καὶ
προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου.
12 υἱέ, ἐὰν σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς
πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἀναντλήσεις κακά.
12α ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὃ
δ' αὐτὸς διώζεται ὄρνεα πετόμενα·
12β γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελώνος, τοὺς δὲ ἄξονας
τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται·
12ξ δὲ δι' ἀνύδρου ἐρῶ μου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν
διψώδεσιν, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.
13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεῆς ψωμοῦ γίνεται, ἢ
οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ·

14 ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου
ἐμφανῶς ἐν πλατείαις
15 προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
16 Ὅς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με·
ἐνδεεσί δὲ φρονῶσας παρακελεύομαι λέγουσα
17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς
γλυκεροῦ.
18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῆ ὄλλονται, καὶ
ἐπὶ πέτευρον ἄδου συναντᾶ.
18α ἀποπῆσον, μὴ ἐγγχρονίσης ἐν τῷ τόπῳ μηδὲ
ἐπιστῆσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν·
18β γὰρ διαβῆση ὕδωρ ἀλλότριον καὶ ὑπερβῆση ποταμὸν
ἀλλότριον·
18ξ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου καὶ ἀπὸ πηγῆς
ἀλλοτρίας μὴ πίης,
18δ πολὺν ζῆσης χρόνον, προστεθῆ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Proverbi 10

1 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῆ
μητρὶ.
2 οὐκ ὠφελῶσουσιν θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ
ρύσεται ἐκ θανάτου.
3 οὐ λιμοκτονῶσει κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζῶν δὲ
ἀσεβῶν ἀνατρέψει.
4 πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων
πλουτίζουσιν.
4α πεπαιδευμένοι σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνω
χρῶσται.
5 διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νομῶν, ἀνεμόφθορος δὲ
γίνεται ἐν ἁμῶν υἱὸς παράνομος.
6 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ
ἀσεβῶν καλύπτει πένθος ἄωρον.
7 μὴ δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς
σβέννυται.
8 σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς, ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσιν
σκολιάζων ὑποσκελισθῶσται.
9 ὃς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθῶς, ὁ δὲ
διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθῶσται.
10 ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι
λύπας, ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ.
11 πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς
καλύπτει ἀπώλεια.
12 μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ
φιλονεικούντας καλύπτει φιλία.
13 ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδω τύπτει ἄνδρα
ἀκάρδιον.
14 σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς
ἐγγίζει συντριβῆ.
15 κτήσις πλουσίων πόλις ὀχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν
πενία.
16 ἔργα δικαίων ζῶν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν
ἀμαρτίας.
17 ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ
ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.
18 καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες
λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν.
19 ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ
χειλέων νομῶν ἔσθ.
20 ἀργυρὸς πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδίᾳ δὲ
ἀσεβοῦς ἐκλείψει.
21 χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν
ἐνδεῖα τελευτῶσιν.
22 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· αὕτη
πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῆ αὕτη λύπη ἐν καρδίᾳ.
23 ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ
τίκει φρόνησιν.
24 ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου
δεκτῶ.

25 παραπορευομένης καταγίδος ἀφανίζεται ἀσεβῶς,
δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.
26 ὥσπερ ὄμμαξ ὁδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν,
οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῶν.
27 φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν
ὀλιγώθησται.
28 ἐγγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν
ὄλλεται.
29 ὀχύρωμα ὀσίου φόβος κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς
ἐργαζομένοις κακά.
30 δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς δὲ οὐκ
οἰκῶσουσιν γῆν.
31 στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου
ἐξολεῖται.
32 χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ
ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Proverbi 11

1 ζυγοὶ δόλοιο βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου, στάθμιον δὲ
δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.
2 οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ
ταπεινῶν μελετᾶ σοφίαν.
3 ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπεν μετὰ μελλον, πρόχειρος δὲ
γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.
5 δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ
περιπίπτει ἀδικία.
6 δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύεται αὐτούς, τῆ δὲ
ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι.
7 τελευτῶσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλεται ἐλπίς, τὸ
δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλεται.
8 δίκαιος ἐκ θῆρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ
ἀσεβῶς.
9 ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ
δικαίων εὐοδος.
10 ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωσεν πόλις,
11 στόμασιν δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.
12 μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνημος
ἡσυχίαν ἀγει.
13 ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλάς ἐν συνεδρίῳ,
πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.
14 οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα,
σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.
15 πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ
ἦχον ἀσφαλείας.
16 γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ
ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια. πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς
γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.
17 τῆ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεῶμων, ἐξολλύει
δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεῶμων.
18 ἀσεβῆς ποιεῖ ἔργα ἀδίκῃ, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς
ἀληθείας.
19 υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζῶν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς
εἰς θάνατον.
20 βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμένοι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ
αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
21 χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται,
ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λῶμμεται μισθὸν πιστόν.
22 ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥίνι ὕος, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι
κάλλος.
23 ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθῶν, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν
ἀπολεῖται.
24 εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν, εἰσὶν
καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.
25 ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλή, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ
εὐσχημων.
26 ὁ συνέχων σίτον ὑπολίπιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν,
εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.
27 τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθῶν·
ἐκζητοῦντα δὲ κακά, καταλῶμμεται αὐτόν.

28 ὁ πεποιωθὸς ἐπὶ πλούτῳ, οὗτος πεσεῖται· ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, οὗτος ἀνατελεῖ.
29 ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομῶσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.
30 ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιρούνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.
31 εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σφάζεται, ὁ ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

Proverbi 12

1 ὁ ἀγαπῶν παιδεῖαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων.
2 κρείσσων ὁ εὐρὼν χάριν παρὰ κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθῶσεται.
3 οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθῶσονται.
4 γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὡσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἀνδρα ἀπόλλυσιν γυνὴ κακοποιός.
5 λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνώσιν δὲ ἀσεβεῖς δόλους.
6 λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.
7 οὐ ἂν στραφῆ, ἀσεβῆς ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσιν.
8 στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθοκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.
9 κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου.
10 δίκαιος οἰκτῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεῖμονα.
11 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθῶσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν.
11α ἐστὶν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασιν καταλείπει ἀτιμίαν.
12 ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασιν.
13 δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος.
13α βλέπων λεία ἐλεθῶσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχὰς.
14 ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρός πλησθῶσεται ἀγαθῶν, ἀναπαύομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθῶσεται αὐτῷ.
15 ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.
16 ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος.
17 ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.
18 εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσιν μαχαίρα, γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰώνται.
19 χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.
20 δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρῆνὴν εὐφρανθῶσονται.
21 οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθῶσονται κακῶν.
22 βδέλυγμα κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστει δεκτὸς παρ' αὐτῷ.
23 ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθῶσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντῶσεται ἀραῖς.
24 χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατῶσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομῶν.
25 φοβερός λόγος καρδίαν ταρασσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.
26 ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, αἱ δὲ γνώμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς, ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, ἢ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανῶσεται αὐτούς.
27 οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θῆρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.
28 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωῶν, ὁδοὶ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

Proverbi 13

1 υἱὸς πανοῦργος ὑπ' ἄκοος πατρί, υἱὸς δὲ ἀν' ἄκοος ἐν ἀπωλείᾳ.
2 ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός, ψυχὰ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.
3 ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχῶν· ὁ δὲ προπετῆς χεῖλεσιν πτοῶσει ἑαυτόν.
4 ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶν πᾶς ἀεργός, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.
5 λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβῆς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἔξει παρησῖαν.
6 δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκου, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία.
7 εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.
8 λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλῶν.
9 φῶς δικαίους διὰ παντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.
9α δόλια πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτῖρουσιν καὶ ἐλεῶσιν.
10 κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.
11 ὑπαρξίς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθῶσεται· δίκαιος οἰκτῖρει καὶ κυχρᾷ.
12 κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθῶν.
13 ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθῶσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολῶν, οὗτος ὑγιαίνει.
13α δολίφ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκέτη δὲ σοφῷ εὐδοοὶ ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθῶσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
14 νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.
15 σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίᾳ ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.
16 πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.
17 βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά, ἄγγελος δὲ πιστὸς ῥύσεται αὐτόν.
18 πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθῶσεται.
19 ἐπιθυμία εὐσεβῶν ἠδύνουσιν ψυχῶν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.
20 ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθῶσεται.
21 ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλῶσεται ἀγαθὰ.
22 ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομῶσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίους πλοῦτος ἀσεβῶν.
23 δίκαιοι ποιῶσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.
24 ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.
25 δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχὰ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Proverbi 14

1 σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἶκους, ἢ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
2 ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθῶσεται.
3 ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς.
4 οὐ μ' εἰσὶν βόες, φάτνα καθαρά· οὐ δὲ πολλὰ γενῶματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 μάρτυς πιστός οὐ ψεύδεται, ἑκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος.
6 ζητῶσι σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὖρῶσι, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῶς.
7 πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθῶσεως χεῖλη σοφά.
8 σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.
9 οἰκία παρανόμων ὀφειλῶσυσιν καθαρισμόν, οἰκία δὲ δικαίων δεκταί.
10 καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικῶν, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ· ὅταν δὲ εὐφραίνεται, οὐκ ἐπιμείγνυται ὕβρει.
11 οἰκία ἀσεβῶν ἀφανισθῶσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στῶσονται.
12 ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου.
13 ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείγνυται λύπη, τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.
14 τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθῶσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνήρ ἄγαθός.
15 ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.
16 σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μείγνυται ἀνόμῳ.
17 ὀξὺθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνήρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.
18 μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανούργοι κρατῶσυσιν αἰσθῶσεως.
19 ὀλισθῶσυσιν κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύουσιν θύρας δικαίων.
20 φίλοι μισῶσυσιν φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.
21 ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει, ἔλεων δὲ πτωχοῦς μακαριστός.
22 πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἄλθειαν τεκταίνουσι ἀγαθοί. οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνη δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.
23 ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.
24 στέφανος σοφῶν πανούργος, ἣ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακῶν.
25 ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἑκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος.
26 ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα.
27 πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.
28 ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείπει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου.
29 μακρόθυμος ἀνήρ πολὺς ἐν φρονῶσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.
30 πρᾶϋθυμος ἀνήρ καρδίας ἰατρός, σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικῶν.
31 ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιῶσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχόν.
32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀποσθῶσεται ἀσεβῶν, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὀσιότητι δίκαιος.
33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῆ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκειται.
34 δικαιοσύνη ὑποὶ ἔθνος, ἔλασσονοῦσι δὲ φυλάς ἀμαρτίαι.
35 δεκτὸς βασιλεὶ ὑπηρέτης νομῶν, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Proverbi 15

1 ὀργὴ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά.
3 ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου, σκοπεύουσιν κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς.
4 ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθῶσεται πνεύματος.
5 ἄφρων μυκτηρίζει παιδεῖαν πατρός, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος.
6 ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλῶν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόρριζοι ἐκ γῆς ὀλοῦνται. οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλῶν, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται.
7 χεῖλη σοφῶν δέδετα αἰσθῶσει, καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.
8 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῶν.
9 βδέλυγμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.
10 παιδεῖα ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχυρῶς.
11 ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ κυρίῳ, πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδία τῶν ἀνθρώπων;
12 οὐκ ἀγαπῶσει ἀπαιδέυτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλῶσει.
13 καρδίας εὐφραίνομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὐσης σκυθρωπάζει.
14 καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γνῶσεται κακά.
15 πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός.
16 κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.
17 κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας.
18 ἀνήρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει.
18α ἀνήρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβῆς ἐγείρει μάλλον.
19 ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.
20 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.
21 ἀνοῦτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνήρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.
22 ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίας βουλευομένω μὲν βουλῶν.
23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἶπη καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.
24 ὁδοὶ ζωῆς διανοῦματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῆ.
25 οἴκους ὕβριστῶν κατασπᾷ κύριος, ἐστῶρισε δὲ ὄριον χῶρας.
26 βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ῥῶσις σεμναί.
27 ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολῶμπτῆς, ὁ δὲ μισῶν δῶρων λῶμψεις σφάζεται.
27α καὶ πιστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.
28 καρδία δικαίων μελετῶσιν πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά.
28α παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ φίλοι γίνονται.
29 μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει.
29α ὀλίγη λῆμψις μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενῶματα μετὰ ἀδικίας.
29β ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῆ τὰ διαβῶματα αὐτοῦ.
30 θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φῶμη δὲ ἀγαθῆ πιαίνει ὀστά.
32 ὡς ἀπωθεῖται παιδεῖαν, μισεῖ ἑαυτόν· ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33 φόβος θεοῦ παιδεΐα καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσεται αὐτῇ.

Proverbi 16

2 πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.
5 ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χειρᾶς ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθῆσεται.
7 ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίαις.
8 ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρῶσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρῶσουσιν εἰρῆνῃ.
9 πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακῶν.
10 μαντεῖον ἐπὶ χεῖλεσιν βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῆ τὸ στόμα αὐτοῦ.
11 ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια.
12 βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.
13 δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοῦς ἀγαπᾷ.
14 θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.
15 ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.
16 νοσσιαὶ σοφίας αἰρετώτεραι χρυσίου, νοσσιαὶ δὲ φρονῶσεως αἰρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.
17 τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης, ὁ δεχόμενος παιδεΐαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθῆσεται. ὅς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχῶν ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ.
18 πρὸ συντριβῆς ἠγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.
19 κρείσσων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὅς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὕβριστῶν.
20 συνετὸς ἐν πράγμασιν εὐρετῆς ἀγαθῶν, πεποιστῶς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός.
21 τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται.
22 πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεΐα δὲ ἀφρόνων κακῶν.
23 καρδία σοφοῦ νοῶσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσιν φορέσει ἐπιγνώμοσύνην.
24 κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς.
25 εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρῶν, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου.
26 ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν, ὁ μὲντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν.
27 ἀνὴρ ἀφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλῶν θησαυρίζει πῦρ.
28 ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει φίλους.
29 ἀνὴρ παράνομος ἀποπειράται φίλων καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθᾶς.
30 στήριζον ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα, ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, οὗτος κάμινός ἐστιν κακίας.
31 στέφανος καυχῶσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκειται.
32 κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν.
33 εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκους, παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

Proverbi 17

1 κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρῆνῃ ἢ οἴκος πλῆρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.
2 οἰκέτης νομῶν κρατῶσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.
3 ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ κυρίῳ.
4 κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσιν ψευδέσιν.
5 ὁ καταγελῶν παῦχον παροξύνει τὸν ποιῶσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθῆσεται· ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθῆσεται.
6 στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν.
6α πιστοῦ ὄλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.
7 οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χεῖλη πιστὰ οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ.
8 μισθὸς χαρίτων ἢ παιδεΐα τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψη, εὐδοκῶθῆσεται.
9 ὅς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν· ὅς δὲ μισεῖ κρύπτειν, δίστησιν φίλους καὶ οἰκείους.
10 συντριβεῖ ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.
11 ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός, ὁ δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεῖμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.
12 ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νομῶν, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογοῦνται κακά.
13 ὅς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήθῆσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
14 ἐξουσίαν δίδωσιν λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγείται δὲ τῆς ἐνδεΐας στάσις καὶ μάχη.
15 ὅς δίκαιον κρίνει τὸν ἀδικόν, ἀδικόν δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ.
16 ἵνα τί ὑπῆρξεν χρῆματα ἄφρονι; κτῆσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δύνασται.
16α ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβῶν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
17 εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρῆσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.
18 ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ ὡς καὶ ὁ ἐγγυῶμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον.
19 φιλαμαρτῶμων χαίρει μάχαις,
20 ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς, ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακά,
21 καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτῶν. οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐπὶ υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.
22 καρδία εὐφραينوμένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστά.
23 λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
24 πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.
25 ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ.
26 ζημιῶν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
27 ὅς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
28 ἀνοτῶ ἐπερωτῶσαντι σοφίαν σοφία λογισθῆσεται, ἐνεὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιῶσας δόξει φρόνιμος εἶναι.

Proverbi 18

1 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονειδιστὸς ἔσται.
2 οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεῆς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη.

3 ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.
 4 ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.
 5 θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.
 6 χεῖλῃ ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.
 7 στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλῃ αὐτοῦ παγίς τῆ ψυχῆ αὐτοῦ.
 8 ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.
 9 ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστίν τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.
 10 ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑποῦνται.
 11 ὑπαρξίς πλουσίου ἀνδρός πόλις ὄχυρά, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.
 12 πρὸ συντριβῆς ὑποῦται καρδίᾳ ἀνδρός, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.
 13 ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστίν καὶ ὄνειδος.
 14 θυμὸν ἀνδρός πραῦνει θεράπων φρόνιμος· ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;
 15 καρδίᾳ φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν, ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.
 16 δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν.
 17 δίκαιος ἑαυτοῦ κατ' ἄγορος ἐν πρωτολογίᾳ· ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος, ἐλέγχεται.
 18 ἀντιλογίας παῦει κληρὸς, ἐν δὲ δυνάσταις ὀρίζει.
 19 ἀδελφός ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλῶν, ἰσχύει δὲ ὡς περ τεθεμελιωμένον βασιλείων.
 20 ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πῖμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθῆσεται.
 21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
 22 ὃς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθῶν, εὗρεν χάριτας, ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα.
 22α ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθῶν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβῶς.

Proverbi 19

3 ἀφροσύνη ἀνδρός λυμáίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰτιάται τῆ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 4 πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλοὺς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
 5 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.
 6 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ.
 7 πᾶς, ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται. ἔννοια ἀγαθῆ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὗρῆσει αὐτῶν. ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν· ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθῆσεται.
 8 ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν· ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὗρῆσει ἀγαθὰ.
 9 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολείπεται ὑπ' αὐτῆς.
 10 οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφῶν, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξῃται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν.
 11 ἐλεῶν ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.
 12 βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος· ὡς περ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἰλαρὸν αὐτοῦ.
 13 αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ οὐχ ἄγναι εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας.
 14 οἶκον καὶ ὑπαρξίν μερίζουσιν πατέρες παισίν, παρὰ δὲ θεοῦ ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ.

15 δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.
 16 ὃς φυλάσσει ἐντολῶν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχῶν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολείπεται.
 17 δανίζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.
 18 παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὐελπισ· εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῆ ψυχῆ σου.
 19 κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθῆσεται· ἐὰν δὲ λοιμεῖται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθῆσει.
 20 ἄκουε, υἱέ, παιδεῖαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐπ' ἐσχάτων σου.
 21 πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.
 22 καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης.
 23 φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος ἀλλισθῆσεται ἐν τόποις, οὐδ' οὐκ ἐπισκοπεῖται γνώσις.
 24 ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς.
 25 λοιμοὶ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἀνδρα φρόνιμον, νοῦσι αἴσθησιν.
 26 ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ κατασχυνθῆσεται καὶ ἐπονειδιστὸς ἔσται.
 27 υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδεῖαν πατρός μελετῆσει ῥῆσεις κακάς.
 28 ὁ ἐγγυόμενος παῖδα ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.
 29 ἐτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες καὶ τιμωρίαι ὡμοῖς ἀφρόνων.

Proverbi 20

1 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὕβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ὁ συμμειγνόμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός.
 2 οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχῶν.
 3 δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιοῦτοις συμπλέκεται.
 4 ὄνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανιζόμενος σίτον ἐν ἀμῶν.
 5 ὕδωρ βαθὺ βουλή ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξάντλῆσει αὐτῶν.
 6 μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεῶν, ἀνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὗρεῖν.
 7 ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείπει.
 8 ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν.
 9 τίς καυχῆσεται ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἡ τίς παρρησιάζεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἀμαρτιῶν;
 9α πατέρα ἢ μητέρα σβεσθῆσεται λαμπτῆρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὕπονται σκότος.
 9β ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθῆσεται.
 9ξ εἵπῃς Τείσομαι τὸν ἐχθρόν· ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον, ἵνα σοι βοηθῆσῃ.
 10 στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα δισσά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμφότερα.
 11 καὶ ὁ πῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθῆσεται, νεανίσκος μετὰ ὀσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
 12 οὗς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὀρᾷ· κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.
 13 μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῆσ· διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλῆσθητι ἄρτων.
 23 βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.
 24 παρὰ κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβῆματα ἀνδρὶ· θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοῦσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;

25 παγίς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι· μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι μετανοεῖν γίνεται.
26 λικμῶν ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.
27 φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ ταμίεια κοιτίας.
28 ἐλεημοσύνη καὶ ἀλῆθεια φυλακὴ βασιλεῖ καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.
29 κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.
30 ὑπόπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμίεια κοιτίας.

Proverbi 21

1 ὡς περ ὀρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ· οὐ ἐὰν θέλων νεύσῃ, ἐκεῖ ἐκλινεν αὐτῶν.
2 πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος.
3 ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἶμα.
4 μεγάλωφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία.
6 ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου.
7 ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθῆσεται· οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.
8 πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιάς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ θεός· ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
9 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.
10 ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθῆσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.
11 ζημιουμένον ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συνίων δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.
12 συνίει δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.
13 ὃς φράσσει τὰ ᾄτια τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.
14 δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὄργας, δῶρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.
15 εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργους.
16 ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
17 ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον·
18 περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.
19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῆ ἐρῶν ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσῶδους καὶ ὀργίλου.
20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.
21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρῶσει ζωὴν καὶ δόξαν.
22 πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὀχύρωμα, ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς.
23 ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
24 θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζῶν λοιμὸς καλεῖται· ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος.
25 ἐπιθυμῖαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
26 ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὄλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτίρει ἀφειδῶς.
27 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.
28 μάρτυς ψευδῆς ἀπολείται, ἀνὴρ δὲ ὑπ' ἄκοος φυλασσόμενος λαλῶσει.
29 ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
30 οὐκ ἔστιν σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστιν βουλή πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ κυρίου ἢ βοῦθια.

Proverbi 22

1 αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθῶν.
2 πλούσιος καὶ πτωχὸς συνῆντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν.
3 πανούργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.
4 γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζῶν.
5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσωσιν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν.
7 πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσιν, καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπότης δανιοῦσιν.
8 ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακά, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.
8α ἰλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεός, ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.
9 ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφῆσεται· τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ.
9α καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς, τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων.
10 ἐκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νείκος· ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας ἀτιμάζει.
11 ἀγαπᾷ κύριος ὀσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι· χεῖλεσιν ποιμαίνει βασιλεὺς.
12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν, φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.
13 προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρὸς Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.
14 βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
14α ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν· ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιάς καὶ κακῆς.
15 ἄνοια ἐξήπται καρδίας νέου, ράβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.
16 ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ· δίδωσιν δὲ πλουσίῳ ἐπὶ ἐλάσσονι.
17 Λόγους σοφῶν παράβαλλε σὸν οὖς καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῶς ὅτι καλοὶ εἰσιν·
18 καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσίν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χεῖλεσιν,
19 ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίς καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
20 καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλήν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.
21 διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.
22 Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γὰρ ἐστίν, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις·
23 ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ τὴν ἄσυλον ψυχῶν.
24 μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμῶδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου,
25 μῶποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς βρόχους τῆ σῆς ψυχῆς.
26 μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυρόμενος πρόσωπον·
27 ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτείσις, λῆμψονται τὸ στράμα ἐπὶ τὰς πλευράς σου.
28 μὴ μέταιρε ὄρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου.

29 ὀρατικὸν ἄνδρα καὶ ὄξυν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
βασιλεύσει δεῖ παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι
νωθοῖς.

Proverbi 23

1 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν, νοητῶς
νόει τὰ παρατιθέμενά σοι
2 καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου εἰδὼς ὅτι τοιαυτὰ σε δεῖ
παρασκευάσαι·
3 εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων
αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς.
4 μὴ παρεκτείνου πένης ὧν πλουσίῳ, τῇ δὲ σὴ ἐννοία
ἀπόσχου·
5 ἐὰν ἐπιστῆς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν, οὐδαμοῦ
φανεῖται, κατεσκευάσται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὡσπερ
ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος
αὐτοῦ.
6 μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ μὴδὲ ἐπιθύμει τῶν
βρωμάτων αὐτοῦ·
7 ὃν τρόπον γὰρ εἶ τις καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ
πίνει.
8 μὴδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτόν καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν
σου μετ' αὐτοῦ· ἐξεμέσει γὰρ αὐτόν καὶ λυμανεῖται τοὺς
λόγους σου τοὺς καλοῦς.
9 εἰς ὧτα ἄφρονος μὴδὲν λέγε, μ' ὅποτε μυκτηρίση τοὺς
συνετοὺς λόγους σου.
10 μὴ μεταθήῃς ὅρια αἰώνια, εἰς δὲ κτήμα ὀρφανῶν μὴ
εἰσέλθῃς·
11 ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος κραταιὸς ἐστίν
καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.
12 δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὧτά σου
ἐτοίμασον λόγοις αἰσθ' ἴσεως.
13 μὴ ἀπόσχῃ ν' ἴπιοι παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτόν
ράβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ·
14 σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτόν ράβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.
15 υἱέ, ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ
τὴν ἐμὴν καρδίαν,
16 καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ
χεῖλη, ἐὰν ὀρθὰ ᾧσιν.
17 μὴ ζηλοῦτῳ ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν
φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν·
18 ἐὰν γὰρ τηρῆς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς
σου οὐκ ἀποστ' ἔσται.
19 ἄκουε, υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε ἐννοίας
σῆς καρδίας·
20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης μὴδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε
ἀγορασμοῖς·
21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ
ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.
22 ἄκουε, υἱέ, πατρός τοῦ γενν' ἴσαντός σε καὶ μὴ
καταφρόνει ὅτι γεγ' ῥακέν σου ἡ μ' ἴτηρ.
24 καλῶς ἐκτρέφει πατήρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ
εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
25 εὐφραίνεσθω ὁ πατήρ καὶ ἡ μ' ἴτηρ ἐπὶ σοί, καὶ
χαίρετω ἡ τεκοῦσά σε.
26 δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς
ὁδοὺς τηρεῖτωσαν·
27 πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ
φρέαρ στενὸν ἀλλότριον·
28 οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείπεται, καὶ πᾶς παράνομος
ἀναλωθ' ἔσται.
29 τίνοι οὐαί; τίνοι θόρυβος; τίνοι κρίσις; τίνοι ἀηδία καὶ
λέσχη; τίνοι συντρίμματα διὰ κενῆς; τίνοι πέλειοι οἱ
ὀφθαλμοί;
30 οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων
ποῦ πότοι γίνονται;
31 μὴ μεθύσκεσθε οἶνον, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις
δικαίοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς

φιάλας καὶ τὰ ποτ' ῥια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου,
ὑστερον περιπατ' ἴσεις γυμνότερος ὑπέρου,
32 τὸ δὲ ἔσχατον ὡσπερ ὑπὸ ὄφραος πεπληγὸς ἐκτείνεται
καὶ ὡσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.
33 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα
σου τότε λαλ' ἴσει σκολιά,
34 καὶ κατακείσῃ ὡσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ
ὡσπερ κυβερν' ἴσης ἐν πολλῷ κλύδωνι·
35 ἔρεῖς δὲ Τύπτουσί με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ
ἐνέπαιζάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν· πότε ὀρθρος ἔσται, ἵνα
ἐλθὼν ζητ' ἴσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

Proverbi 24

1 υἱέ, μὴ ζηλώσης κακοὺς ἄνδρας μὴδὲ ἐπιθυμ' ἴσης
εἰναι μετ' αὐτῶν·
2 ψεύδη γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ
χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ.
3 μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ μετὰ συνέσεως
ἀνορθοῦται·
4 μετὰ αἰσθ' ἴσεως ἐμπίμπλαται ταμίεια ἐκ παντὸς
πλοῦτου τιμίου καὶ καλοῦ.
5 κρείσσω σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων
γεωργίον μεγάλο·
6 μετὰ κυβερν' ἴσεως γίνεται πόλεμος, βο' ἴθεια δὲ μετὰ
καρδίας βουλευτικῆς.
7 σοφία καὶ ἐννοία ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ
ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου,
8 ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις. ἀπαιδεῦτοι συναντᾷ
θάνατος,
9 ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ
ἀνδρὶ λοιμῷ ἐμμολυνθ' ἔσται
10 ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἕως ἂν ἐκλίπῃ.
11 ῥύσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου
κτεινομένους, μὴ φείσῃ·
12 ἐὰν δὲ εἴπῃς Οὐκ οἶδα τοῦτον, γίνωσκε ὅτι κύριος
καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν
αὐτὸς οἶδεν πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ.
13 φάγε μέλι, υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ
σου ὁ φάρυγξ·
14 οὕτως αἰσθ' ἴση σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ· ἐὰν γὰρ εὗρῃς,
ἔσται καλὴ ἡ τελευτ' σου, καὶ ἐλπίς σε οὐκ
ἐγκαταλείψει.
15 μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῆ δικαίων μὴδὲ ἀπατηθῆς
χορτασίᾳ κοιλίας·
16 ἐπτάκι γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστ' ἔσται, οἱ
δὲ ἀσεβεῖς ἀσθεν' σουσιν ἐν κακοῖς.
17 ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ
ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου·
18 ὅτι ὕπεται κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ
ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
19 μὴ χαίρε ἐπὶ κακοποιοῖς μὴδὲ ζ' ἴλου ἁμαρτωλοῦς·
20 οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶν, λαμπτήρ δὲ
ἀσεβῶν σβεσθ' ἔσται.
21 φοβοῦ τὸν θεόν, υἱέ, καὶ βασιλέα καὶ μητετέρῳ
αὐτῶν ἀπειθ' ἴσης·
22 ἐξαιφνης γὰρ τείσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ
τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;
22α λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσται,
δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν.
22β μὴδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ
οὐδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ.
22γ γλώσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν
παραδοθῇ, συντριβ' ἔσται·
22δ γὰρ ὄξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπου
ἀναλίσκει
22ε ὅστ' ἀνθρώπων κατατρώγει καὶ συγκαίει ὡσπερ
φλόξ ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν.
23 Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν·
αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν·

24 ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ Δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη·
 25 οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἤξει εὐλογία ἀγαθῶ·
 26 χεῖλη δὲ φιλοῦσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθοῦς.
 27 ἐτοιμάζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.
 28 μὴ ἴσθι ψευδῆς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσιν·
 29 μὴ εἴπῃς Ὅν τρόπον ἔχρ'σατό μοι χρῶσομαι αὐτῶ, τεῖσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν.
 30 ὡσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὡσπερ ἀμπελῶν ἀνθρωπος ἐνδεῆς φρενῶν·
 31 ἐὰν ἀφήσῃ αὐτόν, χερσῶνεται καὶ χορτομανῶσει ὄλος καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται.
 32 ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδεῖαν.
 33 ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσὶν στῆθι·
 34 ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς, ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ ἐνδειά σου ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

Proverbi 25

1 Αὐταὶ αἱ παιδεῖαι Σαλωμώντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Εἰζεκιου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.
 2 Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμῶ πράγματα.
 3 οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.
 4 τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθῆσεται καθαρὸν ἅπαν·
 5 κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσῃ ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
 6 μὴ ἀλαζονεῦο ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο·
 7 κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι Ἀνάβαινε πρὸς με, ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυνάστου. ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, λέγε.
 8 μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων. ἡνίκα ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,
 9 ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ καταφρόνει,
 10 μὴ σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἢ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θανάτῳ.
 10α καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τῆρησον σεαυτῶ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναλλάκτως.
 11 μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρκίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον.
 12 εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελεὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐκοον οὖς.
 13 ὡσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἄμ'τῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῶ χρωμένων ὠφελεῖ.
 14 ὡσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ἕτοι οἱ ἐπιφανέστατοι, οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.
 15 ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοκία βασιλευσίν, γλῶσσα δὲ μαλακῆ συντρίβει ὅσα.
 16 μέλι εὐρῶν φάγε τὸ ἱκανόν, μὴ ποτε πλησθεῖς ἐξεμέσης.
 17 σπάνιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον, μὴ ποτε πλησθεῖς σου μισῶσῃ σε.
 18 ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἄνθρωπος ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.
 19 ὁδοὺς κακοῦ καὶ πόνους παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῆ.

20 ὡσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ.
 20α σὴς ἱματίῳ καὶ σκώληξ ζύλω, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.
 21 ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·
 22 τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθὰ.
 23 ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλώσσαν ἐρεθίζει.
 24 κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.
 25 ὡσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνές, οὕτως ἀγγελία ἀγαθῆ ἐκ γῆς μακρόθεν.
 26 ὡσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμᾶνιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.
 27 ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρῆ λόγους ἐνδόξους.
 28 ὡσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἄνθρωπος οὐ μετὰ βουλής τι πράσσει.

Proverbi 26

1 ὡσπερ δρόσος ἐν ἄμ'τῳ καὶ ὡσπερ ὑετὸς ἐν θερεί, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρωνι τιμῶ.
 2 ὡσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἄρα ματαῖα οὐκ ἐπελεύεσται οὐδενί.
 3 ὡσπερ μάστιξ ἵπῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.
 4 μὴ ἀποκρίνου ἄφρωνι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῶ·
 5 ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρωνι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνῃται σοφὸς παρ' ἑαυτῶ.
 6 ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.
 7 ἀφελὸν πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων.
 8 ὅς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνη, ὅμοιός ἐστιν τῷ διδόντι ἄφρωνι δόξαν.
 9 ἄκανθα φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.
 10 πολλὰ χεიმάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων· συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.
 11 ὡσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν.
 11α αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἀμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις.
 12 εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῶ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ.
 13 λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς.
 14 ὡσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.
 15 κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνῶσται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα.
 16 σοφώτερος ἑαυτῶ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.
 17 ὡσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός, οὕτως ὁ προεστὼς ἄλλοτρίας κρίσεως.
 18 ὡσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντῶσας τῷ λόγῳ πρώτος ὑποσκελισθῶσεται,
 19 οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ φωραθῶσιν, λέγουσιν ὅτι Παιζῶν ἔπραξα.
 20 ἐν πολλοῖς ζύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν διθυμὸς, ἡσυχάζει μάχη.
 21 ἐσχάτως ἀνθραξίν καὶ ζύλα πυρί, ἄνθρωπος δὲ λοιδορὸς εἰς ταραχὴν μάχης.

22 λόγοι κερκώπων μαλακοί, οὔτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμίεια σπλάγχχνων.
 23 ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὥσπερ ὄστρακον ἠγητέον· χεῖλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.
 24 χεῖλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρός, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλουσ·
 25 ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρός μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῆσ· ἐπτά γάρ εἰσιν πονηρίαὶ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.
 26 ὁ κρύπτων ἐχθραν συνίστησιν δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας εὐγνωστος ἐν συνεδρίοις.
 27 ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν, ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.
 28 γλῶσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλ'θθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

Proverbi 27

1 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐριον· οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἢ ἐπιούσα.
 2 ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη.
 3 βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.
 4 ἀνελεῖμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὀργῶ, ἀλλ' οὐδένα ὑφίσταται ζῆλος.
 5 κρείσσους ἔλεγχαι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.
 6 ἀξιοπιστότερα ἐστὶν τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλῶματα ἐχθροῦ.
 7 ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὔσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχὴ δὲ ἐνδεεὶ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται.
 8 ὥσπερ ὅταν ὄρνεν καταπετασθῆ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται, ὅταν ἀποξενωθῆ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
 9 μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασιν τέρπεται καρδία, καταρρῶνται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχῶ.
 10 φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπης, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγυῶς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.
 11 σοφὸς γίνου, υἰέ, ἵνα εὐφραίνηται μοι ἡ καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους.
 12 πανούργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν.
 13 ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρήλθεν γὰρ ὕβριστης ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.
 14 ὅς ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρῶτὴν μεγάλη τῇ φωνῇ, καταρωμένον οὐδὲν διαφέρειν δόξει.
 15 σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.
 16 βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὄνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.
 17 σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου.
 18 ὃς φυτεύει συκὴν, φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆσ· ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμηθῶσεται.
 19 ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ καρδία τῶν ἀνθρώπων.
 20 ἄδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλονται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοί.
 20α κυρίως στηρίζων ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσση.
 21 δοκίμιον ἀργύρω καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.
 21α ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά, καρδία δὲ εὐθῆς ἐκζητεῖ γνώσιν.
 22 ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.
 23 γνωστῶς ἐπιγνώση ψυχᾶς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστῶσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαισ·

24 ὅτι οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.
 25 ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς πόαν καὶ σύναγε χόρτον ὄρεινόν,
 26 ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὡσὶν σοι ἄρνες.
 27 υἰέ, παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥῶσεις ἰσχυράς εἰς τὴν ζωῶν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Proverbi 28

1 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν.
 2 δι' ἀμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανούργος κατασβέσει αὐτάς.
 3 ἀνδρείος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχοῦς, ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελῶς,
 4 οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσεβείαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.
 5 ἄνδρες κακοὶ οὐ νοῶσουσιν κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον συνῶσουσιν ἐν παντί.
 6 κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς.
 7 φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός· ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα.
 8 ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἐλεῶντι πτωχοῦς συνάγει αὐτόν.
 9 ὁ ἐκκλίνων τὸ οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται.
 10 ὃς πλανᾷ εὐθείς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται· οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.
 11 σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοῶμων καταγνώσεται αὐτοῦ.
 12 διὰ βοῦθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι.
 13 ὁ ἐπικαλύπτων ἀσεβείαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοθῶσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθῶσεται.
 14 μακάριος ἀνῶρ, ὃς καταπτῶσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.
 15 λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὢν ἔθνους πενιχροῦ.
 16 βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζῶσεται.
 17 ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυόμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ.
 17α υἱόν, καὶ ἀγαπῶσσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ· οὐ μὴ ὑπακούσης ἔθνη παρανόμω.
 18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοῦθται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακῶσεται.
 19 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθῶσεται ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθῶσεται πενίας.
 20 ἀνὴρ ἀξιοπίστος πολλὰ εὐλογηθῶσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται.
 21 ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς· ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδῶσεται ἄνδρα.
 22 σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεῶμων κρατῶσσει αὐτοῦ.
 23 ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοῦς χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος.
 24 ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἀμαρτάνειν, οὗτος κοινωνὸς ἐστὶν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.
 25 ἀπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ· ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται.
 26 ὃς πέποιθεν θρασεῖα καρδία, ὁ τοιοῦτος ἄφρων· ὃς δὲ πορεύεται σοφία, σωθῶσεται.
 27 ὃς δίδωσιν πτωχοῖς, οὐκ ἐνδεθῶσεται· ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμόν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται.
 28 ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθῶσονται δίκαιοι.

Proverbi 29

1 κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχῶλου· ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενου αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴσας.
2 ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθῶσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες.
3 ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ· ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνas, ἀπολεῖ πλοῦτον.
4 βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησιν χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.
5 ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.
6 ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται.
7 ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβῆς οὐ συνῶσει γνώσιν, καὶ πτωχῶ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων.
8 ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὄργην.
9 ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελάται καὶ οὐ καταπτῶσει.
10 ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι μισῶσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητῶσιν ψυχὴν αὐτοῦ.
11 ὄλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.
12 βασιλεὺς ὑπακούοντος λόγον ἄδικον πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.
13 δανιστοῦ καὶ χρεοφειλέτου ἄλλῶλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος.
14 βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθῆσεται.
15 πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδῶσιν σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.
16 πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.
17 παίδευε υἱὸν σου, καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου.
18 οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητῆς ἔθνευ παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός.
19 λόγοις οὐ παιδεύθῆσεται οἰκέτης σκληρός· ἐὰν γὰρ καὶ νοῶσιν, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται.
20 ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ.
21 ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός, οἰκέτης ἔσται, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθῆσεται ἐφ' ἑαυτῶ.
22 ἀνὴρ θυμῶδης ὀρύσσει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίας.
23 ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τοὺς δὲ ταπεινόφρονas ἐρείδει δόξῃ κύριος.
24 ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἐὰν δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν,
25 βοηθέντες καὶ αἰσχυθέντες ἀνθρώπου ὑπεσκελίσθησαν· ὁ δὲ πεποιηθῶς ἐπὶ κύριον εὐφρανθῆσεται. ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσιν σφάλμα· ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότη, σωθῆσεται.
26 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ.
27 βδέλυγμα δικαίοις ἀνὴρ ἄδικος, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

Proverbi 30

1 Τοὺς ἐμοὺς λόγους, υἱέ, φοβῶθητι καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει· τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν θεῷ, καὶ παύομαι.
2 ἀφρονέστατος γὰρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί.
3 θεὸς δεδίδαχέν με σοφίαν, καὶ γνώσιν ἁγίων ἔγνωκα.

4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνῶγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησεν πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῶ, ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, ἵνα γνῶσιν;
5 πάντες λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτοὺς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν·
6 μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδῆς γένη.
7 δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με·
8 μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μ' μοι δῶς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη,
9 ἵνα μὴ πλησθῆς ψευδῆς γένομαι καὶ εἶπω Τίς με ὄρα; ἢ πενηθεῖς κλέψω καὶ ὁμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.
10 μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότη. μ' ποτε καταράσῃται σε καὶ ἀφανισθῆς.
11 ἔκγονον κακὸν πατέρα καταράται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ·
12 ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν·
13 ἔκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοὺς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται·
14 ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.
15 Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπῶσαι ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτῶν, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρέσκεθαι εἰπεῖν Ἰκανόν·
16 ἄδως καὶ ἔρωσ γυναικὸς καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν Ἀρκεῖ.
17 ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρός καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μηρός, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.
18 τρία δὲ ἔστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·
19 ἴχνη ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοῦ ὄφρα ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηὸς ποντοποροῦσης καὶ ὁδοῦ ἀνδρὸς ἐν νεότητι.
20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἢ, ὅταν πράξῃ, ἀπονισαμένη οὐδὲν φησιν πεπραχέναι ἄτοπον.
21 διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φερεῖν·
22 ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῆ σιτίων,
23 καὶ οἰκέτης ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.
24 τέσσαρα δὲ ἔστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἔστιν σοφώτερα τῶν σοφῶν·
25 οἱ μύρμηκες, οἷς μὴ ἔστιν ἰσχύς καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφὴν·
26 καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι, ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν, οἱ ἐποιῶσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους·
27 ἀβασίλευτόν ἔστιν ἡ ἀκρίς καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελεύσματος εὐτάκτως·
28 καὶ καλαβῶτης χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν ὄχυράμασιν βασιλεως.
29 τρία δὲ ἔστιν, ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τὸ τέταρτον, ὃ καλῶς διαβαίνει·
30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτῶσει κτήνος,
31 καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.
32 ἐὰν πρόη σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθῶσιν.
33 ἄμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Proverbi 31

1 Οἱ ἔμοι λόγοι εἰρήνται ὑπὸ θεοῦ, βασιλέως χρηματισμός, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μῆτηρ αὐτοῦ.
2 τί, τέκνον, τηρῶσαι; τί, ῥῶσαι θεοῦ πρωτογενές, σοὶ λέγω, υἱέ· τί, τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί, τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;
3 μὴ δῶς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν.
4 μετὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότε· οἱ δυνάσται θυμῶδεις εἰσίν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν,
5 ἵνα μὴ πiónτες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὀρθὰ κρίναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς.
6 δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναϊς,
7 ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.
8 ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς·
9 ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.
10 Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρῶσαι; τιμιώτερα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη.
11 θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδιά τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορῶσαι·
12 ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.
13 μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
14 ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον.
15 καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναϊς.
16 θεωρῶσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν κτήμα.
17 ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφον αὐτῆς ἤρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶν τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς.
19 τοὺς πῶχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.
20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διῶνειεν πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῷ.
21 οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζη· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται.
22 δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα.
23 περιβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.
24 σινδόνας ἐποίησεν καὶ ἀπέδοτο, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναanaίοις.
25 στόμα αὐτῆς διῶνειεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξις ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.
26 ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.
27 στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν.
28 τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτῶν·
29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτῶσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δυνατά, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερήρας πάσας.
30 ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ κυρίου αὕτη αἰνεῖται.
31 δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.